

La relació entre les persones i els gossos.

Joan
Albau

Era molt de temps hi havia un gos que es perdava. Manelet.

Era gran, amb les potes molt llargues.

Tenia el pèl blanc. Li agradava el pernil. Les orelles les tenia molt grans. El nas també el tenia gran. Tenia molta força.

Vivia en un bosc. Un dia el gos, Manelet, estava en el bosc. Va veure una persona!

Mai havia vist una persona, estava molt agoriat. Les persones tampoc havien vist un gos. La persona es deia Dídac i va decidir quedarse a Manelet. Manelet i Dídac no es duien molt bé, el gos el lladrava tot el temps. Les persones no li volien

així s'en va anar a la seua casa, el bosc.

Manelet s'aborria en el bosc perquè estava tot sol. Va decidir anar a la ciutat.

Així va ser com Manelet va vore a Dídac en perill i va anar correguent a salvar a Dídac. Dídac estava apunt de caure per un penya-segat. Manelet el va agarrar de la samarreta per a que Dídac no caiguera! Manelet el va salvar! Des d'aquest moment la relació entre les persones i els gossos no s'ha trencat. Vei a qui un gos, vei a un humà que aquest conte ja s'ha acabat.

